

[Ole Vig Jensen]

kan sikre en mere retfærdig fordeling af byrder og goder, og som klart friholder samfundets dårligst stillede borgere for de tungere byrder, der skal bæres i de kommende år.

På samme måde finder vi det nødvendigt, at folketinget går i gang med at gennemføre lovgivning om obligatorisk overskudsdeling uden en central fond for at sikre lønmodtagernes andel af den værditilvækst, som netop bliver en følge af løntilbageholdenheden. Vi ønsker fra det radikale venstres side en mere aktiv politik på dette område. Tiden er inde til at tage spørgsmålet om overskudsdeling op, og vi finder det rigtigt at gennemføre en forsøgsordning, der skal strække sig over en kortere periode, og som er begrænset til alle større virksomheder med mere end 50 ansatte. Efter radikal opfattelse skal en overskudsdeling knyttes til den enkelte virksomhed og alene være et anliggende mellem virksomheden og dens ansatte. Vi må advare socialdemokratiet imod at fastholde den centrale fond, som er og vil være en hindring for overhovedet at komme videre i denne vigtige sag.

Regeringen bebuder i øvrigt en række indgreb i de muligheder, der er til rådighed for erhvervslivet. Det er vi fra radikal side ikke indstillet på i en tid, hvor der snarere er behov for erhvervsfremmende initiativer og foranstaltninger. Vi kan ikke fra radikal side medvirke til at forhøje aktieselskabsbeskatningen fra 37 pct. til 40 pct., så længe der endnu finder en dobbeltbeskatning sted på dette område.

Vi vil stille forslag om at afskaffe den særbeskatning, der finder sted på visse områder for folk, der investerer i erhvervslivet. Vi vil i det hele taget gerne være med til en indsats, der kan flytte kapital fra passive investeringer over til aktive erhvervsinvesteringer, og i den forbindelse ønsker vi at medvirke til en forstærket indsats mod spekulation i jord og fast ejendom. Vi finder det nødvendigt, at vi snarest tager fat på dette spørgsmål, bl.a. for at få afviklet kapitalvindingsskatten, som jo stadig virker urimeligt og uheldigt for en række af samfundets borgere.

Energipolitikken vil komme til at spille en afgørende rolle i de kommende år. Ser man på regeringens målsætning for denne politik, så er det overraskende, at den satser så stærkt på a-kraft. I det radikale venstre finder vi det uacceptabelt, at regeringen har

givet kernekraften en så stærk placering i sin energipolitiske redegørelse her under åbningsdebatten. Vi finder ikke, at der er nogen oplysninger, hverken nationalt eller internationalt, som giver anledning til at tro, at vi inden for en overskuelig tid, hvis man ønskede det, ville kunne gøre brug af kernekraft i Danmark.

Jeg er klar over, at regeringen tager sine forbehold, når det gælder sikkerhedsproblemerne, og når det gælder affaldsproblemerne, og man ønsker i øvrigt spørgsmålet bragt ud til folkeafstemning. Men når man alligevel i sin redegørelse satser så stærkt på a-kraften, kan det ikke undgå at komme til at spille en dominerende rolle i den måde, man skal tilrettelægge energipolitikken på, og det er vi ikke tilfredse med i det radikale venstre.

Vi ønsker, at der nu for alvor tages fat på at udarbejde en alternativ energiplan uden a-kraft, og vi mener, at en sådan energiplan bl.a. må bygge på, at vi ilandfører for det første Nordsøgassen, som vi har besluttet, men også -olien, og vi vil opfordre til, at der sikres rimelige aftaler med A. P. Møller om, at det danske samfund får gavn af de ressourcer, der findes i dette område i Nordsøen.

Jeg efterlyser også regeringens holdning til det nordiske energisamarbejde og spørger, hvor langt man er kommet i denne sag.

Vi ønsker på dette område afsat øgede midler både til forskning, til udviklingsarbejde og til investeringer i alternative og vedvarende energikilder. Hvad der sidst, men ikke mindst, er vigtigt i denne sag, er, at vi får vedtaget en aktiv energispareplan. Der er endnu mange uudnyttede muligheder på området, der foregår stadig et stort energispild, og det vil være nødvendigt med en mere systematisk indsats i de kommende år. Vi er sikre på, at det vil kunne give væsentlige resultater.

I tilknytning hertil støtter vi tanken om at udbygge den kollektive trafik. Vi støtter en opprioritering af dette område. Regeringen taler i den forbindelse om, at der i fremtiden må ske en stærkere styring af planlægningen ud fra ønsket om, at fremtidige bebyggelser og boliger kommer til at ligge hensigtsmæssigt i forhold til trafiklinjer og energiforsyningslinjer.

Umiddelbart kan der være meget fornuftigt i en sådan politik, men vi vil gerne adva-